

2 ซามูเอล 7:18-29

ชีวิตของดาวิด: บุรุษผู้ซบซ้อนตามพระทัยของพระเจ้า

"คำอธิษฐานของดาวิด"

สาธุคุณไบรอัน นอร์ธ

โบสถ์โรสฮิลล์ เคิร์กแลนด์ รัฐวอชิงตัน

วันนี้เราจะมาต่อกันในชุดเรื่องราวชีวิตของดาวิด บุรุษผู้ซบซ้อนตามพระทัยของพระเจ้า วันอาทิตย์ที่ผ่านมา ศิษยาภิบาลรอบได้เทศนาเกี่ยวกับข้อพระคัมภีร์ก่อนหน้าข้อความในวันนี้ พร้อมกับข้อความสำคัญที่เจาะลึกถึงพันธสัญญาของพระเจ้าที่ทรงสัญญาไว้กับดาวิดทั้งในระยะสั้น และระยะยาว โดยผ่านทางพระเยซู (การถ่ายทอดทางประวัติศาสตร์/การพยากรณ์) ดังนั้น หากคุณพลาดไป ผมขอแนะนำให้คุณไปที่หน้า YouTube หรือเว็บไซต์ของเราเพื่อรับชมหรืออ่านข้อความนี้

ข้อความในวันนี้เชื่อมโยงมาจากสัปดาห์ที่แล้ว:

นี่คือการตอบสนองของดาวิดต่อพันธสัญญาที่พระเจ้าทรงทำ (ผ่านทางผู้เผยพระวจนะนาธาน) กับดาวิด พระเจ้าทรงสัญญาว่าดาวิดจะมีราชวงศ์ ราชวงศ์ และบัลลังก์ที่คงอยู่ตลอดไป ดังนั้น สิ่งสำคัญคือต้องจำไว้เมื่อเราอ่านคำตอบของเขา ซึ่งมาในรูปแบบของคำอธิษฐาน... สิ่งสำคัญคือต้องจำไว้ว่านี่คือคำตอบของดาวิดต่อสิ่งที่พระเจ้าตรัสว่าพระองค์จะทรงทำ ดังนั้น เข้าใจเราจึงอยู่ใน 2 ซามูเอล 7:18-29 เราจะอ่านข้อความนี้เป็นส่วนๆ ในวันนี้ โดยเริ่มจากครึ่งหนึ่งของ 7:18

เราจะไม่อ่านทั้งหมดนี้ทีละครั้งขอ ไม่เช่นนั้นเราคงต้องอ่านจนถึงเวลาอาหารเย็น –

แต่ฉันอยากจะหยุดไว้หลังจากครึ่งข้อแรกของข้อนี้

“กษัตริย์ดาวิดเสด็จเข้าไปประทับเบื้องพระพักตร์พระเจ้า...”

เราไม่ได้รับการบอกเล่าอย่างชัดเจนว่าพระองค์ “เข้าไป” เพื่ออะไร แต่จากวลี “

ประทับเบื้องพระพักตร์พระเจ้า” น่าจะเป็นส่วนในของพลับพลา หรือสิ่งที่บางครั้งเรียกว่า

“เต็นท์นัดพบ” จนกระทั่งพระวิหารถูกสร้างขึ้นในภายหลังโดยโซโลมอน บุตรชายของดาวิด

สถานที่นมัสการหลักของชาวยิวคือเต็นท์ โดยพื้นฐานแล้ว มันคือสถานศักดิ์สิทธิ์แบบพกพา

ซึ่งสร้างขึ้นครั้งแรกเมื่อพวกเขาเร่ร่อนอยู่ในทะเลทราย ประมาณ 500 ปีก่อนหน้านั้น

ไม่ต้องสงสัยเลยว่าทุกสิ่งได้รับการซ่อมแซมและวัสดุต่างๆ ถูกเปลี่ยนใหม่เมื่อเวลาผ่านไป

ดังนั้นจึงไม่ได้ยังคงทำจากวัสดุดั้งเดิม...แต่โดยพื้นฐานแล้วก็คือเต็นท์หลังเดิม

และตรงกลางคือ “สถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด” ซึ่งเป็นที่บรรจบพันธสัญญาของพระเจ้า

เราได้พูดคุยเกี่ยวกับหีบพันธสัญญานี้เมื่อสองสามสัปดาห์ก่อน

มันเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดที่พวกเขานมัสการ เป็นสถานที่ที่สวรรค์บรรจบกับโลก

และเป็นที่ประทับของพระเจ้า ไม่ใช่พระเจ้าถูกจำกัดอยู่ในกล่อง

แต่หีบพันธสัญญานี้เป็นสิ่งที่พวกเขามารวมตัวกันในฐานะสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดเพื่อเข้าเฝ้าพระเจ้า

ดังนั้น เมื่อข้อความบอกเราว่าดาวิดเข้าไปและ “ประทับอยู่เฉพาะพระพักตร์พระเจ้า”

แทบจะแน่นอนว่ากำลังบรรยายถึงการที่พระองค์เข้าไปในส่วนในของเต็นท์นัดพบ และประทับลง

และนั่งสงบอยู่หน้าหีบพันธสัญญา

และเราได้เรียนรู้บางอย่างจากเรื่องนี้: บางครั้ง เมื่อคุณต้องการใช้เวลาอยู่กับพระเจ้า

การหลีกเลี่ยงจากสถานที่ใหม่ๆ ที่คุณอาศัย ทำงาน และเล่นก็เป็นประโยชน์

การอยู่ในสถานที่เจียมสงบ ไม่ว่าจะเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ เช่น โบสถ์ สวนสาธารณะ ในป่า หรือแม้แต่สถานที่ที่กำหนดไว้ในบ้าน (เช่น ตู้เสื้อผ้า ห้องน้ำ) ที่คุณสามารถปิดกั้นสิ่งรบกวนต่างๆ ในชีวิตได้ก็เป็นประโยชน์ หากคุณต้องการเพียงแค่อุединๆ และจจจจอยู่กัพระเจ้า การมีที่ไปก็เ็นประโยชน์ นั่นคือสิ่งที่ดาวิดกำลังทำอยู่ เรามาอ่านต่อกันในบทที่ 18-21...

ดังนั้น: สิ่งแรกที่ดาวิดทำในที่นี้คือสิ่งที่เราทุกคนควรทำ นั่นคือการมาอยู่ต่อหน้าพระเจ้าด้วยความถ่อมตน “ฉันคือใคร” เขาเริ่มพูด นาสีตายที่บางครั้งคริสเตียนถ่อมตนว่าหยังยโสที่ได้มีความสัมพันธ์กับพระเจ้า มันกลับกลายเป็นว่า “ดูสิว่าฉันเป็นใคร” มากกว่า “ฉันคือใคร” เราอาจผิดพลาดในความสัมพันธ์กับผู้ที่ไม่เชื่อราวกับว่าเราดีกว่าคนอื่น เพราะเรามีความสัมพันธ์เช่นนี้กับพระเจ้า อย่างไรก็ตาม ดาวิดแสดงให้เราเห็นว่าการเดินกับพระเจ้านั้นเป็นเรื่องที่ทำให้เราถ่อมตนอย่างแท้จริง เราต้องการมีความถ่อมตนในความสัมพันธ์กับพระองค์ และปล่อยให้ความถ่อมตนนั้นส่งผลไปตลอดชีวิต แน่นอนว่าเราเห็นพระเยซูทรงเป็นแบบอย่างในเรื่องนี้เช่นกัน พระองค์ทรงแสดงให้เราเห็นว่าการดำเนินชีวิตด้วยความถ่อมตนและการเป็นสาวกของพระองค์ที่มาจากความถ่อมตนนั้นหมายถึงอะไร

ดังนั้น ดาวิดจึงตระหนักว่าทุกสิ่งที่มีหรือเป็นอยู่นั้น ล้วนเป็นเพราะพระเจ้า ทุกสิ่งที่มี บรรดาศักดิ์ ตำแหน่ง อำนาจ หรืออิทธิพลใดๆ ก็ตาม ไม่ได้เป็นเพราะพระองค์ยิ่งใหญ่ แต่เป็นเพราะพระเจ้ายิ่งใหญ่ พระเจ้าทรงนำเขาจากเด็กเลี้ยงแกะไปสู่ตำแหน่งกษัตริย์แห่งอิสราเอล และพันธสัญญาที่พระเจ้าทรงทำกับเขาในเวลานี้ เป็นการเดินทางที่ไม่คาดคิดอย่างสิ้นเชิง จนกระทั่งเขาได้รับการเจิมตั้งให้เป็นกษัตริย์ผู้รับใช้ และถึงอย่างนั้น เขาก็คงสงสัยว่ามันจะสำเร็จจริงหรือไม่ – กว่าที่ดาวิดจะก้าวจาก “กษัตริย์ผู้รอคอย” ไปสู่การสวมมงกุฏนั้นใช้เวลาานมาก – 7 หรือ 8 ปีจึงจะได้เป็นกษัตริย์เหนือยูดาห์ และอีก 7 หรือ 8 ปีกว่าที่อาณาจักรจะรวมเป็นหนึ่งและเขาได้เป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอลทั้งหมด

ดังนั้น เขารู้สึกเกรงขามในพระคุณของพระเจ้า สถานะในชีวิตของเขา และผลกระทบที่มีต่อครอบครัวของเขา ล้วนเป็นเพราะสิ่งที่พระเจ้าทรงกระทำ ดังที่เขากล่าวไว้ในข้อ 21 เป็นเพราะพระประสงค์ของพระเจ้า ไม่ใช่พระประสงค์ของพระองค์เอง แต่เป็นพระประสงค์ของพระเจ้าที่ทำให้ดาวิดได้ดำรงตำแหน่งกษัตริย์ และนั่นนำเขามาสู่สิ่งนี้ แห่งความถ่อมใจ และนั่นคือวิธีที่เขาเริ่มต้นคำอธิษฐานของเขา จากความถ่อมใจนี้ ให้เราต่อด้วยข้อ 22-24

ดาวิดกล่าวในข้อ 22 ว่า ‘ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า พระองค์ทรงยิ่งใหญ่แน่! ไม่มีใครเหมือนพระองค์ และไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์’ ตรงนี้ เพียงไม่กี่คำก็สรุปได้ว่าทำไมศรัทธาของเราถึงมีอยู่ เพราะพระเจ้าทรงยิ่งใหญ่และไม่มีใครเหมือนพระองค์ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ พระเจ้าที่เราบูชาไม่ใช่แค่รูปเคารพธรรมดาๆ หรือตำนานที่ถูกยกย่องให้สูงส่งกว่าผู้อื่น พระองค์คือพระเจ้าแห่งจักรวาล ผู้ทรงสร้างสรรพสิ่งจากความว่างเปล่า วิทยาศาสตร์อาจพยายามอธิบายว่าสรรพสิ่งเกิดขึ้นได้อย่างไร และถึงแม้จะน่าสนใจและน่าพิศวง แต่สำหรับฉัน ยิ่งเราคิดว่าเรารู้เกี่ยวกับจักรวาลและการสร้างมากเท่าไร เราก็ยิ่งตระหนักว่าเราไม่รู้อะไรเลย มีคำถามมากมายนับไม่ถ้วนในแวดวงวิทยาศาสตร์ที่ยังไม่มีคำตอบ

แต่พระคัมภีร์ไม่ได้ตอบคำถามเรื่องการสร้าง "อย่างไร" อย่างน้อยก็ในแง่มุมทางวิทยาศาสตร์ พระเจ้าตรัสและการสร้างเกิดขึ้น นั่นคือ "วิธี" ที่สิ่งต่างๆ เกิดขึ้น มนุษย์ถูกสร้างขึ้นมาจากดิน – ฉันคิดว่ามีวิทยาศาสตร์บางอย่างให้ศึกษาอยู่ พระคัมภีร์ก็ตอบว่า "ใคร" สร้างทุกสิ่ง ซึ่งทำให้ "อย่างไร" กลายเป็นสิ่งที่ไม่สำคัญที่จะเข้าใจ แม้ว่ามันจะยังคงเป็นเรื่องที่น่าสนใจอยู่ก็ตาม "ใคร" ที่สร้างสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด? พระเจ้าองค์นี้ที่เราบูชา พระเจ้าองค์นี้ที่ดาวิดบูชา พระองค์คือพระเจ้าองค์นี้ผู้ "ยิ่งใหญ่" และดังที่ดาวิดอธิษฐานว่า "ไม่มีผู้ใดเหมือนพระองค์" ไม่มีสิ่งใด ไม่มีความคิด ไม่มีความสำเร็จ ไม่มีคุณค่า ไม่มีอุดมคติ... ไม่มีอะไรเลย... ขอภัยไวยากรณ์ผิด... ไม่มี "สิ่งใด" ที่ยิ่งใหญ่ไปกว่าพระเจ้าแห่งจักรวาลนี้

ดังนั้น สิ่งที่เราเห็นในคำอธิษฐานของดาวิดคือ การอธิษฐานไม่ได้เป็นเพียงการนำความต้องการของเรามาถวายแด่พระเจ้าและมอบไว้กับพระองค์.. . การอธิษฐานคือการนมัสการด้วย พระองค์กล่าวถึงการนมัสการในที่นี้เกี่ยวกับความยิ่งใหญ่ ความพิเศษเฉพาะตัว และความเหนือกว่าอย่างหาที่สุดมิได้ของพระเจ้าแห่งจักรวาลผู้ทำพันธสัญญากับเรา ไม่มีใครเหมือนพระเจ้า และการตอบสนองที่เหมาะสมเพียงอย่างเดียวคือการเข้ามาหาพระองค์ในการนมัสการ เช่นเดียวกับที่ดาวิดทำในที่นี้ ในคำอธิษฐานนี้ เราเองก็สามารถนมัสการพระเจ้าในคำอธิษฐานของเรา ประกาศถึงความยิ่งใหญ่ ความพิเศษเฉพาะตัว พระบารมี พระคุณ ความรัก และคุณลักษณะอื่นๆ ทั้งหมดของพระเจ้า นั่นคือการนมัสการ ให้เราอ่านต่อกันตอนนี้ ข้อ 25-29

ดังนั้น ขณะที่เราอ่านข้อเหล่านี้ เราต้องจำไว้ว่าดาวิดกำลังตอบสนองต่อพระวาทะของพระเจ้าที่เสด็จมา ต่อท่านผ่านทางผู้เผยพระวจนะนาธัน ซึ่งพระเจ้าตรัสถึงสิ่งที่พระองค์จะทำ และทำพันธสัญญานี้กับดาวิด ดาวิดไม่ได้บีบบังคับพระเจ้าหรือสั่งให้พระองค์ทำอะไร... เขาไม่ได้พยายามบงการพระเจ้า แต่ดาวิดกำลังขอให้พระเจ้าทรงรักษาพันธสัญญานี้และเชื่อสัตย์ต่อพันธสัญญานั้น เขากำลังตอบสนองต่อสิ่งที่พระเจ้าได้ตรัสไว้แล้ว และสิ่งที่พระเจ้าทรงสำแดงพระองค์เอง ดาวิดไม่จำเป็นต้องทำเช่นนี้ พระเจ้าทรงสัตย์ซื่อและรักษาพันธสัญญาของพระองค์ไว้ไม่ว่า... แต่ดาวิดก็ยังคงอธิษฐานอยู่ดี ดังนั้น นี่คือการร้องขอของเขาต่อพระเจ้า เป็นคำวิงวอนของเขา ขอให้พระเจ้าทรงรักษาพันธสัญญาและทำในสิ่งที่พระองค์ตรัสไว้ว่าจะทำ

และข้อความสุดท้ายของเขาในข้อ 29 คือ "ขอทรงโปรดอวยพรแก่วงศ์วานผู้รับใช้ของพระองค์ เพื่อมันจะดำรงอยู่ชั่วนิรันดร์ในสายพระเนตรของพระองค์" เพราะพระองค์ พระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ ได้ตรัสไว้ และด้วยพระพรของพระองค์ วงศ์วานของผู้รับใช้ของพระองค์จะได้รับพระพรตลอดไป" (2 ซามูเอล 7:29) พระเจ้าทรงเคยตรัสไว้ก่อนหน้านี้เกี่ยวกับอาณาจักรที่ไม่มีวันสิ้นสุด โดยผ่านทางดาวิด สิ่งที่พระองค์ไม่ทราบคือ อาณาจักรนั้นจะมีลักษณะอย่างไร หรือมีความหมายว่าอย่างไร และตามปกติแล้ว มันอยู่เหนือขอบเขต (การมองย้อนทางประวัติศาสตร์/การพยากรณ์) ของจินตนาการของมนุษย์ ดาวิดไม่เคยจินตนาการได้เลยว่าอาณาจักร "ชั่วนิรันดร์" นี้จะเป็นอย่างไร หรือมีลักษณะอย่างไร แต่สิ่งที่เกิดขึ้นคือ ชั่วอายุคนหลังจากดาวิดจะนำไปสู่บิดามารดาทางโลกของพระเยซูและพระเยซู

และด้วยพระเยซู อาณาจักรนิรันดร์จึงได้รับการสถาปนาขึ้นในรูปแบบใหม่และลึกซึ้ง
เกินกว่าที่ดาวิดจะตั้งพระทัยไว้ด้วยคำอธิษฐานของท่าน และบ่อยครั้งที่พระเจ้าทรงกระทำเช่นนี้
เรานำคำร้องขอต่อพระเจ้าโดยหวังเศษขนมปังสักเล็กน้อย

และพระองค์ก็ทรงจัดเตรียมงานเลี้ยงที่เหนือความคาดหมายของเรา 30

ปีที่แล้วหลังจากสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยวอชิงตัน ผมได้ย้ายไปอยู่ที่ชั้นแวลลีย์

รัฐไอดาโฮ โดยหวังว่าจะมีฤดูกาลที่ดี – แค่ฤดูกาลเดียว! – ในฐานะคนเล่นสกี

ก่อนที่ฉันจะคิดว่าตัวเองจะลงเอยในโลกธุรกิจ

ทำงานเกี่ยวกับธุรกิจบางอย่างเพื่อนำปริญญาของฉันมาใช้ให้เกิดประโยชน์ 20

เดือนหลังจากย้ายมาชั้นแวลลีย์

ฉันไม่เพียงแต่มีฤดูกาลเล่นสกีที่ดีสองฤดูกาลแทนที่จะเป็นเพียงฤดูกาลเดียวเท่านั้น

แต่ยังมีช่วงฤดูร้อนที่ยอดเยี่ยมระหว่างนั้นด้วย ฉันกลับมาที่ซีแอตเทิลพร้อมกับหมั้นหมายกับเกเวน

และด้วยเส้นทางชีวิตใหม่ในการรับใช้พระเจ้า การสมัครเข้าเรียนที่ฟูลเลอร์เซมินารีก็เสร็จสมบูรณ์

พระเจ้าทรงสำแดงพระองค์ว่าทรงสัตย์ซื่อ และทรงทำให้ความหวังและความฝันของเราเป็นจริง

แม้ในยามที่เราคาดไม่ถึง เราขอพรจากพระองค์เพียงสิ่งเดียว

และพระเจ้าประทานสิ่งที่เหนือความคาดหมายของเรา

แน่นอนว่าชีวิตไม่ได้มีแต่เส้นทางที่มุ่งไปข้างหน้า บางครั้งชีวิตก็ยากลำบาก

แต่พระเจ้าทรงสัตย์ซื่อแม้ในยามนั้น เช่น เมื่อเราเผชิญหน้ากับศัตรู ดังที่สดุดีบทที่ 23 กล่าวไว้

นี่เป็นหนึ่งในสดุดีประมาณ 70 บท ที่ดาวิดประพันธ์ขึ้น เป็นเครื่องเตือนใจที่ดีว่า

แม้ในยามที่เรามองเห็นความสัตย์ซื่อของพระเจ้าได้ยากก็เพราะ สถานการณ์ที่ยากลำบาก

พระเจ้าก็ทรงเป็นความจริง บัดนี้ ขออวยพรเราเกินกว่าที่เราฝันไว้

“พระองค์ทรงจัดเตรียมโต๊ะอาหารไว้ตรงหน้าข้าพระองค์ ต่อหน้าศัตรูของข้าพระองค์

พระองค์ทรงเจิมศีรษะข้าพระองค์ด้วยน้ำมัน ถ้วยของข้าพระองค์ก็ล้นอยู่ แน่ทีเดียว

ความดีและความรักมั่นคงจะติดตามข้าพระองค์ไปตลอดชีวิต

และข้าพระองค์จะอยู่ในพระนิเวศน์ของพระเจ้าตลอดไป” (สดุดี 23:5-6)

สัปดาห์ที่แล้ว ครอบครัวของฉันไปร่วมการประชุมฤดูร้อนของคริสเตียนที่แคนนอนบิช

ฤดูร้อนที่แล้วเราก็ไปเช่นกัน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการลาพักร้อนของฉัน และเป็นครั้งแรกที่เราไป

เมื่อปีที่แล้ว เราได้พบกับครอบครัวหนึ่งที่มีลูกแฝด ลูกชายและลูกสาว

ซึ่งกำลังจะเข้าเรียนมหาวิทยาลัยในฤดูใบไม้ร่วง ครอบครัวนี้เล่นสกีและชอบกิจกรรมกลางแจ้ง

และเราเข้ากันได้ดีกับพวกเขา เฮเธอร์และเร็กซ์ พิคเก็ตต์เป็นพ่อแม่

และลูกสาวของพวกเขาที่กำลังจะไปเรียนที่เปปเปอร์ไดน์ เช่นเดียวกับบรูค ลูกสาวของเรา

นี่แหละคืออีกหนึ่งความสัมพันธ์แบบ “โลกใบเล็ก” หนึ่งในเพื่อนสนิทของเฮเธอร์ในซอลต์เลกซิตี

ซึ่งเป็นที่ที่พวกเขาอาศัยอยู่ เป็นเพื่อนร่วมห้องสมัยเรียนมหาวิทยาลัยกับเกเวน

และยังคงเป็นหนึ่งในเพื่อนสนิทของเกเวน

ครอบครัวพิคเก็ตต์ไปเข้าค่ายนี้มาหลายปีแล้วในสัปดาห์นี้ของฤดูร้อน (จากทั้งหมด 10 สัปดาห์)

และต้อนรับเราเข้าสู่ชีวิตและกลุ่มเพื่อนของพวกเขา ดังนั้นจึงมีสายสัมพันธ์ที่ไม่คาดคิด พร

และสัญญาณแห่งความซื่อสัตย์ของพระเจ้ามากมายท่ามกลางช่วงเวลาแห่งความสุขของชีวิต

จากนั้น ประมาณหนึ่งเดือนหลังจากที่ลูกสาวสองคนของเราเริ่มต้นที่เปปเปอร์ไดน์

เราได้รับข่าวว่าเร็กซ์ ผู้เป็นพ่อ เสียชีวิตด้วยอาการหัวใจวายเมื่ออายุ 61 ปี เฮเธอร์ ภรรยาของเขา

หัวใจสลายและตกตะลึงอย่างที่คุณคงนึกภาพออก

ฉันคิดว่าฉันแบ่งปันเรื่องราวบางส่วนกับพวกคุณทุกคนเมื่อเดือนตุลาคมปีที่แล้วในฐานะคำอธิษฐาน

ในตอนที่เราทั้งหมดนี้เกิดขึ้น แต่หลังจากนั้น

พระเจ้าได้เขียนบทใหม่ขึ้นมาและแสดงให้เห็นความซื่อสัตย์ของพระองค์ และสรุปสั้นๆ ก็คือ เฮเธอร์และลูกสองคนของเธอได้ไปร่วมการประชุมอีกครั้งในสัปดาห์ที่ผ่านมา และหลายครั้งในการพูดคุยกับเฮเธอร์ สิ่งที่เราพูดถึงปีที่ผ่านมา และแม้กระทั่งเมื่อสัปดาห์ที่แล้วที่ค่าย ก็คือเรื่องความซื่อสัตย์ของพระเจ้า เธอเล่าให้เราฟังถึงการปลอมประโลมจากพระคัมภีร์ และผู้คน que พระเจ้าทรงส่งเข้ามาในชีวิตเธอ ผู้ซึ่งสามารถดูแลเธอ ให้กำลังใจเธอ ร้องไห้ไปกับเธอ และเดินไปกับเธอ – และลูกๆ ของเธอ – ผ่านปีที่เต็มไปด้วยสิ่งใหม่ๆ มากมายที่ไม่มีเร็กซ์ ไม่ว่าจะเป็นวันเกิดปีแรก คริสต์มาสปีแรก การเดินทางไปเผยแผ่ศาสนาครั้งแรก วันครบรอบแต่งงานปีแรก การเดินทางไปแคนนอนบีชครั้งแรก และอื่นๆ อีกมากมาย และท่ามกลางปีที่ยากลำบากของ “สิ่งใหม่ๆ” พระเจ้ายังคงสำแดงพระองค์ถึงความซื่อสัตย์ เรามีเรื่องราวมากมาย

ผู้เข้าร่วมการประชุมท่านอื่นได้แบ่งปันแนวคิดกับเราเกี่ยวกับการมองย้อนกลับไปในชีวิตของคุณเมื่อสองปีก่อน และประเมินว่าพระเจ้าทรงสำแดงพระองค์ถึงความซื่อสัตย์อย่างไรในสองปีนั้น เป็นการดีที่จะนั่งลงและทำเช่นนั้นบ้าง เพื่อไตร่ตรองและระลึกถึงความดีและความซื่อสัตย์ของพระเจ้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงเวลาที่ยากลำบากและท้าทาย เพื่อที่ศรัทธาของเราจะได้รับการหนุนใจ การไตร่ตรองเช่นนั้นช่วยให้เราดำเนินชีวิตด้วยความมั่นใจว่าพระเจ้าทรงสัตย์ซื่ออย่าง que พระองค์ทรงเป็นมาโดยตลอด

ในพระคัมภีร์ ข้าพเจ้านึกถึงโยเซฟในหนังสือปฐมกาล ผู้ซึ่งถูกพี่น้องขายตัวไป จบลงที่อียิปต์และต้องเผชิญกับสถานการณ์ที่ยากลำบากและท้าทายที่นั่น บวกกับความเจ็บปวด ความโกรธ และความโศกเศร้าจากการกระทำของพี่น้องที่มีต่อโยเซฟ แต่พระเจ้าทรงสัตย์ซื่อนำพาท่านผ่านพ้นช่วงเวลานั้นมาได้ และในท้ายที่สุดทรงใช้สิ่งนี้เพื่อประทานอาหารแก่ครอบครัวของท่านในยามอดอยาก และในที่สุดทุกคนก็กลับมารวมกันอีกครั้ง พระเจ้าทรงสัตย์ซื่อต่อท่านอย่างมากตลอดช่วงเวลาอันยาวนานหลายปีนั้น

ความซื่อสัตย์นั้นคือสิ่งที่ดาวิดแสดงออกในข้อพระคัมภีร์วันนี้ และ: เมื่อคุณพิจารณาข้อพระคัมภีร์นี้ทั้งหมดและคำอธิษฐานนี้ เราจะเห็นแบบอย่างสำหรับชีวิตการอธิษฐานของเราเองเพื่อตอบสนองต่อความซื่อสัตย์ของพระเจ้า เราเห็นได้จากสถานที่ที่ดาวิดไปนั่งต่อหน้าพระเจ้า ท่าทางที่ถ่อมตน การนมัสการพระเจ้าในฐานะพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่แห่งจักรวาล และการแสดงออกถึงความซื่อสัตย์ของพระเจ้า นี่คือแบบอย่างสำหรับชีวิตการอธิษฐานของเราเอง เราไม่สามารถหาที่นั่งเงียบๆ ต่อหน้าพระเจ้าได้เสมอไป แต่อย่างน้อยก็เป็นสิ่งที่ดีที่จะทำเช่นนั้นบ้างเป็นครั้งคราว เราปรารถนาที่จะเข้าเฝ้าพระองค์ด้วยความถ่อมตน นมัสการพระองค์อย่าง que พระองค์ทรงเป็น และระลึกถึงความซื่อสัตย์ของพระองค์ ดังนั้น คำอธิษฐานของดาวิดจึงแสดงให้เราเห็นว่าการอธิษฐานเป็นการตอบสนองด้วยความถ่อมตนและการพบปะต่อความซื่อสัตย์ของพระเจ้า ไม่ได้ตั้งอยู่บนคุณค่าหรือความยิ่งใหญ่ของเรา แต่ตั้งอยู่บนความยิ่งใหญ่และความซื่อสัตย์ของพระเจ้า ท้ายที่สุด ความซื่อสัตย์นั้นจะบรรลุถึงจุดสูงสุดในพระเยซูคริสต์ ผู้ทรงสัตย์ซื่อตลอดจนถึงกางเขนเพื่อคุณและฉัน และเพื่อทุกคนที่ยอมกลับใจอย่างถ่อมตนและหันมาหาพระองค์ในฐานะพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและพระเจ้า ขออธิษฐาน...อาเมน